

12.7.2010

MEDEDELING AAN DE LEDEN

Betreft: **Verzoekschrift 0160/2010, ingediend door Andrea Hempen (Duitse nationaliteit), namens Petra Riemer, over vermeende inbreuk op haar persoonlijke vrijheden door Verordening (EG) nr. 561/2006 inzake de harmonisatie van bepaalde voorschriften van sociale aard voor het wegvervoer**

Verzoekschrift 0207/2010, ingediend door Gundolf Riemer (Duitse nationaliteit), over overrijverige handhaving van rijtijdenregels voor vrachtwagenchauffeurs (Verordening (EG) nr. 561/2006)

1. Samenvatting van verzoekschrift 0160/2010

De advocaat, die het verzoekschrift indient namens de zelfstandige vrachtwagenchauffeur, beweert dat de eis van "een normale wekelijkse rusttijd" van ten minste 45 uur – waaraan strak de hand wordt gehouden – een onaanvaardbare beperking vormt van haar vrijheid om haar beroep uit te oefenen en een gezinsleven te hebben. Ze verzoekt om een wijziging van de regels.

Samenvatting van verzoekschrift 0207/2010

Indiener protesteert tegen wat hij kwalificeert als overrijverige handhaving, grenzend aan een heksenjacht op vrachtwagenchauffeurs, in verband met de naleving van de maximale rijtijden. Indiener kreeg een boete, nadat hij de maximale tijd met een uur had overschreden om thuis te komen en bij zijn gezin te zijn. Zijn werkgever acht de voorzetting van de bedrijfsactiviteiten onder deze regels onmogelijk en dreigt zijn bedrijf te sluiten.

2. Ontvankelijkheid

Verzoekschrift 0160/2010

Ontvankelijk verklaard op 8 juni 2010. De Commissie is om inlichtingen verzocht (artikel 202, lid 6, van het Reglement).

Verzoekschrift 0207/2010

Ontvankelijk verklaard op 10 juni 2010. De Commissie is om inlichtingen verzocht (artikel 202, lid 6, van het Reglement).

3. Antwoord van de Commissie, ontvangen op 12 juli 2010.

De verzoekschriften

De indieners van deze twee verzoekschriften geven uiting aan hun misnoegen over de strikte handhaving van de bepalingen van Verordening (EG) 561/2006 betreffende rijtijden, onderbrekingen en rusttijden van beroepschauffeurs, met name wat betreft beperkingen van de rijtijd en verplichtingen inzake de wekelijkse rusttijd. Zij stellen dat een dergelijke strikte handhaving neerkomt op een onaanvaardbare beperking van het vrije ondernemerschap, de voortzetting van de bedrijfsactiviteiten van vervoersondernemingen onmogelijk maakt en het gezinsleven van de chauffeur negatief beïnvloedt.

De opmerkingen van de Commissie over het verzoekschrift

Verordening (EG) 561/2006 geeft voorschriften voor de rijtijden, de onderbrekingen en de rusttijden van beroepschauffeurs met als doel de mededingingsvoorwaarden te harmoniseren, de werkomstandigheden te verbeteren en de verkeersveiligheid te waarborgen.

Artikel 6 van de verordening bepaalt dat de dagelijkse rijtijd niet meer dan 9 uur mag bedragen, maar dat deze twee keer per week tot ten hoogste 10 uur mag worden verlengd. Dit artikel bepaalt eveneens dat de wekelijkse rijtijd niet meer mag bedragen dan 56 uur en dat de totale bij elkaar opgetelde rijtijd gedurende twee opeenvolgende weken niet meer mag bedragen dan 90 uur.

Verder wordt in artikel 8 bepaald dat een bestuurder een dagelijkse rusttijd moet nemen van ten minste 11 uur, die drie keer per week mag worden verkort tot minimaal 9 uur, en een normale wekelijkse rusttijd van 45 uur, die om de week mag worden verkort tot 24 uur, maar een dergelijke verkorting moet worden gecompenseerd.

Deze voorschriften moeten worden gehandhaafd via een controlesysteem overeenkomstig de begeleidende Richtlijn 2006/22/EG en via een controleapparaat in alle voertuigen, te weten de tachograaf.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de Duitse handhavingsautoriteiten overeenkomstig de wetgeving handelen en de naleving van de voorschriften door de chauffeurs controleren, een en ander in overeenstemming met de door de wetgever vastgestelde handhavingsregeling. Bovendien is de vervoersonderneming volgens artikel 10 van de verordening verplicht het werk van de bestuurders zodanig te organiseren dat deze de wettelijke bepalingen kunnen naleven zonder hun gezinsleven, gezondheid of veiligheid in gevaar te brengen.

Conclusie

In 2006 besloten het Europees Parlement en de Raad in het belang van de verkeersveiligheid en met het oog op passende sociale omstandigheden voor de chauffeurs en eerlijke mededinging tot modernisering van de voorschriften van sociale aard voor het wegvervoer en toepassing van een strikte handhavingsregeling. Als hoedster van het Verdrag heeft de Commissie de plicht zorg te

dragen voor de naleving van de vigerende wetgeving door de lidstaten. De klachten van de indieners richten zich tegen de bepalingen van de wetgeving en zijn ongegrond in het licht van de doelstellingen van de wetgeving.